

U spomen najstarijem petrinjskom pjevaču- amateru Lovri Jaklić

2. IV. 1973. god. ispratili smo na vječni počinak najstarijeg petrinjskog pjevača-amatera, devedeset-godišnjaka, Lovru Jaklić. Počeo je pjevati 1902., sa devetnaest godina.

71 godinu je pjevao u gradskim i crkvenim zborovima, osobito u petrinjskoj župnoj crkvi sv. Lovre kojega je ime nosio.

U korizmi, na Lamentacijama, pjevao je često solo-dionice.

1912. godine, otišao je u Sjevernu Ameriku i tamo sudjelovao u pjevačkim zborovima hrvatskih iseljenika — u »Zori«, Chicago, »Slavuju«, Detroit, kojeg su osnovali petrinjski iseljenici, — »Zvonimiru«, Geri — Indiana i drugima.

Borio se je tamo da naši ljudi u tuđini ne zaborave svoju riječ, svoju pjesmu, svoje običaje i svoju domovinu.

Poslije prvog svjetskog rata vraća se u Petrinju i svoj rad u pjevačkim društvima nastavlja gotovo kroz tri decenija, do pod konac 1972. godine, kad ga je bolest prisilila na mirovanje. Ipak, do zadnjega je dolazio na naš pjevački kor i pjevao punom dušom.

Na svečanom koncertu »Zvuci Jakova Gotovca« 15. IV. 1967. god. pred dupkom punom kazališnom dvoranom u Domu kulture »Moša Pijade« u Petrinji, proslavili su Petrinjci 65 god. amatersko-pjevačke aktivnosti Lovre Jaklića.

Lovro je bio uvijek živahan, razgovorljiv, vedar i nasmijan. Kako je bio obljubljen vidjelo se i na njegovom posljednjem ispraćaju; mnoštvo ljudi, hrpe cvijeća i vijenaca i lijepi, topli govor jednog njegovog supjevača, koji je na koncu rekao:

»Mi smo se okupili ovdje, kao tvoji pjevački drugovi, da Te otpratimo na vječni počinak našom pjesmom i da ti se zahvalimo na Tvom velikom doprinosu na razvijanju i održavanju stogodišnje petrinjske pjevačke kulture.

Neka Ti je vječna slava!

s. M. Ljiljana

Prikaz glazbenog života u Rijeci u prvjoj polovici 1973.

23. ožujka 1973. u koncertnoj dvorani Muzeja predstavile su se riječke umjetnice Margareta Togunjac, sopran i Mira Zidarić, alt, uz glasovirsku pratnju Vjere Lukšić. Koncert je imao naslov VEĆE PJESAMA I DUETA, a predstavio je slijedeće skladatelje i djela: Monteverdi »Salve regina« (duet); Carissimi »Odlazak drage« (duet); Vivaldi »Judita triumfants« arija iz oratorija — sopran; Händel »Izrael u Egiptu« (duet); Rameau »Vesela arija«, »Nježna arija« i »Arija Venere iz opere »Dardanus« (alt); Mozart »Domine...« iz c-mol mise K. V. 427 (duet); Rossini »Stabat Mater«, duet iz istoimenog djela. U drugom dijelu koncerta zastupljeni su: Mendelssohn-Bartholdy »Večernja pjesma«; »Đurđice i cvjetići« i »Athalia« (duet); Respighi: Iz djela »Quattro liriche« I, II, III, (alt), Lipovšek »Zvečer«, »Osamljena« i »Pesem Ajše«, (sopran), te na svršetku Granados »Skromne uobraženice« (duet). Koncert, izveden muzikalno i s mjerom, bio je izvrsno posjećen i zahvaljujući dobrom raspoloženju solistica, te pouzdanju pratnji prof. Vjere Lukšić, uspio je na opće zadovoljstvo. Bilo bi prijeko potrebno da se domaći, riječki umjetnici, predstave češće na ovakav način.

26. ožujka na trećem redovnom koncertu Narodnog kazališta »Ivan Zajc« ponovno nam se predstavio maestro Boris Papandopulo kao skladatelj i dirigent, dok je kao solist na glasoviru nastupio sovjetski umjetnik Gligorij Sokolov. U prvom djelu pod naslovom »HOMMAGE A BACH« (»U počast Bachu«) došle su do izražaja sve odlike Papandopula skladatelja, koji, uzimajući teme iz pojedinih Bachovih djela značajki stvara čudesnu skladbu, oblikom jasnu i u ideji dosjetljivu, što u blještavoj instrumentaciji razvija suvremeno shvaćanje velikog baroknog majstora. Taj osebnjuni osvrt na proteklo glazbeno razdoblje u kome dominira tema na tonove b-a-c-h, tj. tonovi Bacha imena, neposredno je odjeknuo kod slušatelja, koji su snažan doživljaj tih monumentalnih modernih zvukovnih sklopova zanosno nagradili. Rahmaninov »KONCERT ZA KLAVIR I ORKESTAR broj 3, d-mol, u izvedbi Gligorija Sokolova bio je doživljaj za sebe. Naime, to djelo velikog zamaha i širine ne osvaja toliko svojom tehnikom koliko dubinom izraza i ljepotom čiste glazbe iznijete jasnoćom misli i svojstvenom produhovljenom likom kojom je čitav koncert bio duboko prožet. U ovoj izvedbi solist se predavao tumačenju djela na način, koji je od svih sudionika zahtijevao maksimalne napore u pratnji. S obzirom na posve slobodna, rubato tempa, izražena u mnogim accelerandima, allargandima i drugim sličnim mogućnostima ritmičkih modifikacija, orkestar je morao biti osobito pokretljiv i pažljivo pratiti dirigenta, koji je elastično vodio tijekom sva tri stavka pojedine instrumentalne skupine i cijeli sastav, muzicirajući, u punom smislu te riječi. Kako je za ovaj slučaj orkestar bio drukčije postavljen u odnosu na solista, to je u zvukovnom pogledu dovelo do velike podređenosti orkestralne pratnje koja je, doduše prozračna, ali se zbog samog prostora moralo ići na kompromisna rješenja da se u tim uvjetima postigne najveća moguća zvukovna izjednačenost. Solist je svojom izvedbom oduševio, dokazujući vlastitim tehničkim i emotivnim komponentama cjelovitost svoje umjetničke osobnosti i izuzetnu glazbenost, što je neposredno potvrdio i u dva dodatka, u Chopinovom »Notturnu« i Stravinskovom »Plesu iz baleta 'Petruška'. Urnebesni pljesak kojim je bila popraćena cjelokupna izvedba ruskog umjetnika, stvorio je posebnu atmosferu za drugi dio koncerta, u kome je bila izvedena Suita iz baleta »GAJANE« Arama Hačaturjana.

Neobični umjetnički govor velikog armenskog majstora koji je u biti najindividualniji glazbeni izraz suvremene sovjetske glazbe, u svom bogatstvu ideja, u blještavilu boja orkestra, u toplini pjevalne linije i osebnosti ritmova djelovao je na slušatelje nesvakidašnje i iznenađujuće. Sedam stavaka otkrivalo je jedan novi svijet Dalekog istoka koji je zaslugom maestra Papandopula dobio vještog tumača, zbog čega ga je odobravanje slušatelja navelo da ponovi popularni prvi stavak »Ples sa sabljama«. Sve je to bio znak jednog intenzivnog susreća u ovoj koncertnoj večeri na kojoj je solist prihvaćen kao rijetko koji gost, dok je istovremeno odano ponovno priznanje dirigentu, kao stvaraocu i umjetniku.

29. ožujka Pavica Gvozdić imala je u koncertnoj dvorani Pomorskog i povijesnog muzeja VEĆE SCHUMANNNA. Izvedena su značajna Schumannova djela »Dječji prizori« op. 15 (u četrnaest stavaka), »Simfonijska studija« op. 13 i »Karneval« op. 9. u dvadeset i dva stavka. Poznata zagrebačka glazbenica svojim dvosatnim programom, izvedenim na način koji predstavlja vrhunski domet pijanističke umjetnosti, na oduševljeni pljesak slušatelja, izvela je i nekoliko do dataka.

30. ožujka Pavica Gvozdić nastupila je u dvorani Narodnog sveučilišta u Pazinu, gdje je djelomično ponovila riječki koncert. Mjesto »Simfonijske studije« izvedena je »24 preludija« F. Chopina, u drugom dijelu koncerta. Ovo je bio pozitivan prilog kulturnoj politici, da se naši vrhunski reproduktivni umjetnici predstave širem području, to više, što Pazin pretendira da stvori povoljnu kulturnu klimu u srednjoj Istri.